

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias Quae Matronae ... Ilsebe von Buehren/ Nomine superstitis afflictissimi filii hodie parantur. Cives suos in templum Marianum ad dimidiam primam diligenter vocat

Rostochi[i]: Kilius, 1638

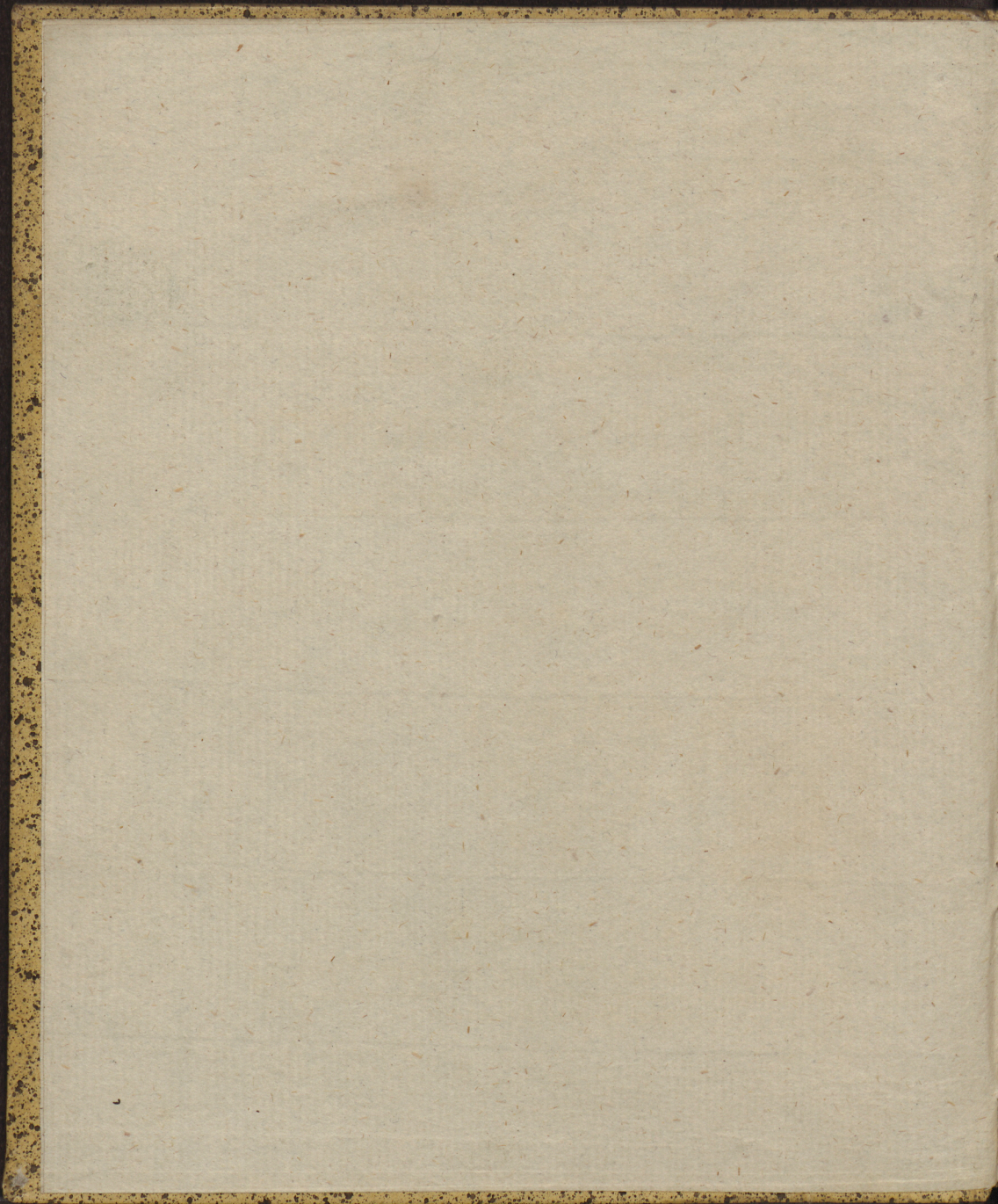
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747423113>

Druck Freier Zugang

Rhane, H.,
in I. v. Buehren,
uxor. N. Lepler.

R. 1638.

Dapl

77.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profefs. P,
AD EXEQUIAS,

Quæ
Matrona honestissime

Elisebe von Buehren

Nomine superstitis afflictissimi filij
hodie parantur.

*Cives suos in templum Marianum ad dimidiam
primam diligenter vocat.*

ROSTOCK,
Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIIX.

Ingeniosa res est malitia
hominum, cui nunquam,
quod prætexitur, desit. Et,
si quod fuit tempus, quo
subducere sese officiis cum aliquo
colore potuerint, quotquot illiben-
tissime succurrunt afflictis rebus, eo-
rum nunc quidem vota contige-
runt. Habent n. quod super contagio-
ne respondeant queranturq; , ut faci-
lius deesse possint laborantibus. Im-
plores in posterum affines & consan-
guineos tuos, fidemq; experiaris illo-
rum, quibus benefeceris, desidebit ali-
quis domi morosus ac difficilis, veta-
bitq; alloquium, opem, omnia. Ipsa,
nimium quam tenera, delicatula &
domina uxor, de nuncio etiam male
affecti aut moriētis amici præcavebit,
ne inclusus caveæ maritus terreatur.

Pp 2

Si

Si egrediendum sit foras, oppilandæ
nares ad sternutationem usq; & lon-
go circuitu utendum est, ut aliquem
in proximo mendiculum & qui Deū
clarius invocat, prætereas. Foribus
tuis supplicare nemo miser debet, ne
aliquid per transfennam veneni inspi-
ret. Nihil a. magis quam sacer confes-
sus, & illa communis fidelium coena
vitari debet. Scilicet ut, postquam o-
mnia designaveris, quorum te ex for-
mula sua Jesus Christus aliquādo po-
stulabit, ultimo veniæ quoq; spem e-
vadas, quia Judici tuo reconciliari
nolueris. O pietatē, Cives Academiae,
quam tanta specie profitemur, quam
exigimus isto cum rigore ab aliis, cu-
jus autem ipsi tam improbe oblivisci-
mur! Poterat equidem, pro moribus
nostri temporis, aliter sese instituere
pia

pia atq; honestissima Matrona I L S A-
BE von Buehren / & appellare præteri-
tæ ætatis suæ officia, quibus bene me-
rita jam satis compensasset, cum gra-
tissima in BUEHRENIORUM familiã nũ-
quam non antehac florentibus annis
suis extitisset. Ipsa ætas, qua superstiti
jam filio suo cõsulere debebat, ad ex-
cusanda isthæc, quæ hactenus abunde
præstitit officia, satis superq; justa atq;
idonea videbatur. Cæterum, quem-
admodum hanc urbem, eamq; vitæ
conditionem usq; ad extremum, quæ
aliquando emissura esset halitum,
patronis suis deberi intelligebat: ita
parem apud se beneficiorum memo-
riam, quocunq; etiam cum discrimi-
ne & periculo esse voluit. Nata enim
Lubecæ parentibus honestissimis, Pa-
tre BERNHARDO, Clarissimi illus AR-

P p 3

NOL-

NOLDI BUEHRENI, Philosophi quondam & Professoris apud nos celeberrimi fratre, Matre autem MAGDALENA Niemans/pudicissima sedulaq; foemina; Postquam iis orbata, Deo piisq;, cognatis praecipue relicta esset, praestitit Clarissima apud nos, multisq; meritis in publicum etiam celeberrima Matrona, AGNETHA BUEHRENIA, Viri genere ac virtute praestantissimi Dn. JOHANNIS GROTEN, patritij hujus urbis tum relicta, vidua, ut apud se parentum vicem ac locum reperiret, vocatamq; Lubeca tenus atq; instar filiae habitam, postquam domi virtutem atq; industriam ejus aliquot annis cognitam perspectamq; haberet, honesto integroq; viro NICOLAEO Geplern/ civi hujus urbis fido ac laudato suis praecipue sumptibus elocavit. Ex quo duos suscepit filios, JOHANNEM, qui ante aliquot annos in vivis esse desit, & HENRICUM, praestantissimum juvenem, quem ex patria Academia ad inclytam illam Juliam amandatū, Philosophiae pariter ac Theologiae studiis deditum, liberaliter haecenus per biennium fovit. In quo cum reliquas spes vitae suae, quantum in filii natura hominibus persvasit, sitas atq; positas haberet, exspectaretq; familiae ac suum vidua solatium, coeperunt BUEHRENIÆ illius
merita

merita augeri quotidie apud illam, majoriq; in
in pretio esse. Tanto se obstrictam plus ne-
xamq; existimans, quo plura à filio, præclara
omnia in literis meditante, speraret. Inde con-
vertens sese ad B U E H R E N I Æ neptes & cognatos,
quantum potuit, recentibus semper officiis pro-
secuta est patronæ suæ munificentiam, & raro
admodum gratitudinis exemplo, sanguinem il-
lis vitamq; impendit. Quippe quæ nunquam
isti familiæ sese subduxerit, hoc præsertim tem-
pore, quod evidentissima lue ad contagium usq;
infestatur, omnibus eorum morbis præsens, ac
quod minime opus haberet, velut ministra affue-
rit, dies cum noctibus per vigilias committens,
& in ultima usq;, donec spiritus è corpore avo-
larent, decumbentium lateribus adhærens.
Quemadmodum insigne pietatis documentum
nuper in Clarissimis duabus Matronis edidit,
cum gravissimæ foeminæ A N N Æ G A U L I Æ, Ma-
gnifici & Cosultissimi Viri Dn. NICOLAI SCHAR-
FENBERGII J. U. Doctoris, & Consulis apud nos
Amplissimi desideratissimæ Uxori constantiam
fidemq; suam in adversis præcipuè ac tristissimis
rebus, cum ultima illi impenderent fata, ultra
quam expectari poterat, approbavit. Tanto in-
colenda ejus amicitia amore, ut antistitem sese
rei

rei familiaris, destituito plus satis ac moestissimo
viduo, diligenti opera ac fideli demonstraverit.
Proxime autem, quodnam argumentum virtu-
tis ac probitatis suæ vivæ pariter mortuæq; non
edidit MARGARETHÆ Stallmeisters / cui ad
manus ac lectum similiter & mordicus adhæsit,
secura omnis periculi, & de se nihil sollicita. Et
factum est, ut ipsam decumbere oporteret, il-
lamq; medio in æstu valetudinis nihil unquam
operæ suæ quā impendisset languentibus, poeni-
tuit, forti constantiq; animo & præterita sua ap-
probans & instantia quæq; perferens. Ista cū esset
vita, non mirum est, quod benedictionem à coe-
lis abunde senserit, resq; illi omnes bene aucteq;
cesserint. Nos quoq; eam laudatione prosequi,
etiam in exemplum propositam & commenda-
tam habere debuimus. Ista enim foemina existi-
tit pia mens ac grata, ut beneficia coleret æterna
memoria, reddendisq; iis, quicquid habuit mor-
talitatis, impenderet. Ut non male ei conveniat,
aliis inserviendō ipsam absumentam esse. Agite,
Cives Academiae laudatissimam viduam, quæ
duodecimo Julij pietatis suæ fructum in coelis
consequi cepit, dum effertur ad tumulum ter-
ræq; nostrum omnium parenti mandatur, ut in
terram redeat, quæ exinde sumpta factaq; est, dili-
genter & frequentes comitamini. Bene Valete.
P. P. 16. Julij Anno Christi 1637.

pia atq; honestissima Mat
BE von Buehren/& appella
ta ætatis suæ officia, quibus
rita jam satis compensasset
tissima in BUEHRENIORUM
quam non antehac floren
suis extitisset. Ipsa ætas, qu
jam filio suo cõsulere debe
cusanda isthac, quæ hacter
præstitit officia, satis super
idonea videbatur. Cæteru
admodum hanc urbem,
conditionem usq; ad extr
aliquando emissura esse
patronis suis deberi intel
parem apud se beneficiori
riam, quocunq; etiam cur
ne & periculo esse voluit.
Lubecæ parentibus honest
tre BERNHARDO, Clarissim

Pp 3

